

tős részén lesz szükség az első kivétel részbeni, vagy teljes megismétlésére, a fennmaradó területen pedig komoly pótlási feladatokkal kell számolnunk és az sem kérdéses, hogy mindez az ápolási feladatainkat is több évre befolyásolja. Még nem tudjuk, hogy mikor csökken arra a szintre a populáció nagysága, amikor a pótoltságot, vagy inkább nem „pocokeleséggként” végzi. A vegyszeres kezelés eredményességét és a létszám változását mintaterületek kijelölésével igyekszünk követni, ez alapján dönthetünk a károk felszámolásának kezdetéről.

A Gyulaj Zrt. az elmúlt években hatalmas átfogó munkába kezdett a nemzetközi hírű gyulaji vadászterületén, mely erdeit tekint-

ve is csodálatos szépségű. A vadállomány létszámának és összetételének optimalizálása úgy valósul meg, hogy védjük a dámpopuláció óriási genetikai értékét és megmaradjon a vadásztatás sikeressége, miközben figyelembe vesszük a terület élőhelyi adottságait, távlati fejlődését is. A vadeltartó képességet a vadföldművelés és a legelőgazdálkodás fejlesztésével együtt teremtjük meg, de az élőhely javítása mellett nem elhagyható a saját termelésű abrak, és szálas takarmány etetése sem. Mindez azt a célt is szolgálja, hogy megvalósuljon „az erdő és a vad harmóniája”, ami az erdőgazdaság szlogenje is. A korábbi évtized erdőművelési hibáinak javítása és a sikeres erdőfelújítás elérése ugyancsak jelentős erőket és sok pénzt igényelt. Sajnos a Tamási Erdészeti erdőfelújításait érintő, soha nem látott mértékű pocokkárral felszámolása nagy erőpróba elé állítja a Gyulaj Zrt. munkatársait.

Göbölös Péter

vezéregazgató, Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt.

Palánki Gábor

erdészetvezető, Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt., Tamási Erdészeti

„Fenntartó erdők, fenntartó emberek”

Egy fiatal földtudományi kutató gondolatai

Az Erdészeti Lapok februári számában jelent meg *Tuba Katalinnak*, a NYME adjunktusának beszámolója az októberi, egyesült államokbeli IUFRO Világkongresszusról *Fenntartó erdők, fenntartható népesség* címmel. Az esemény szerencsés résztvevőjeként nagy örömmel és érdeklődéssel olvastam a cikket, amely számomra is átláthatóan foglalta össze a konferencia szakmai üzenetét. A kongresszus címének és egyben mottójának („Sustaining forests, sustaining people. The role of research”) magyar nyelvre való átültetésével azonban vitakoznék.

A századunkban egy kissé már túlzottan is közhellyé váló fenntarthatóság gondolatának hálójában az ember – érthetően – pusztán az angol „sustain” (=fenntart) igető láttán rávágja, hogy semmi kétség, csakis a fenntarthatóságról lehet szó. Ugyanakkor itt mégsem a „sustainABLE” (=fenntartHATÓ) melléknév, csupán egy, az igéből képzett melléknévi igenév („sustainING” =fenntartÓ) szerepel.

Véleményem szerint ez így jóval többet jelent, mintsem pusztán a fenntartható erdő(gazdálkodás) tudományos körökben való népszerűsítését. A biodiverzitásnak és az ökológiai rendszereknek a modern környezetvédelmi és tudományos szemléletben betöltött kulcsfontosságú szerepe vitathatatlan. Ehhez idomulva talán nem ördögötől való az a feltéte-

lezés, hogy a mottó megálmodójának fejében az a holisztikus gondolat forgott, miszerint az erdők a földi biodiverzitás-góc-pontjaiként emberi jólétünk, társadalmunk és gazdaságunk FENNTARTÓ alapkövei. Gyakorolják pedig ezen fenntartó tevékenységüket az adjunktus asszony által is leírt, a kongresszuson unos-untalan emlegetett, magyarul kissé nehézkes *ökoszisztéma szolgáltatások* („ecosystem services”) és *humán-ökológiai* vonatkozások révén.

A mottó második fele az IUFRO ars

poeticájaként is értelmezhető: a kutatók és az általuk végzett kutatómunka fő feladata annak a tudásbázisnak az összegyűjtése, melynek birtokában képesek lehetünk, leszünk arra (ti. mi, FENNTARTÓ emberek), hogy erdeinket

globális skálán olyan állapotban őrizhessük meg, hogy azok vice versa élhetővé tegyék számunkra a kék bolygót.

Természetesen ennek az emberi fenntartó munkának fontos eszköze a fenntartható erdőgazdálkodás és a cél eléréséhez nélkülözhetetlen a fenntartható emberi népesség korlátosságának szem előtt tartása is. Előbbi azonban egy szűkebb, ha úgy tetszik alkalmazott erdészettudományi kérdés, utóbbi pedig (sajnos) nem az erdészettudósok feladata és hatásköre.

Garamszegi Balázs

(ELTE)

